

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

החלטה	05/05/2020
תיק	40403-12-14
שם מנחם (מריו) קליין	
משמעות התובעים ופרטים מזהים הוסרו, הנני מבטל את החיסיון מפס"ד זה.	

בס"ד
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין
ת"א 40403-12-14 נ. (קטין) ואח' נ' נערי ואח'

התובעים:

1. י. נ. (קטין)
2. א. נ. (אפוטרופוס)
3. ד. נ. (אפוטרופוס)

נגד

הנתבעים:

1. איאד נערי
2. כלל חברה לביטוח בע"מ

פסק דין

רקע

בפניי מונחת תביעתו של נ. י., קטין יליד 14.03.01 (להלן: "התובע") באמצעות הוריו, לפיצויים בגין תאונת דרכים כמשמעה בחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 (להלן: "חוק הפלת"ד"). התאונה ארעה ביום 17.05.02 כשנסע התובע עם אביו במכוניתו וכתוצאה מהתנגשות עף מהמושב האחורי לשמשת הרכב ונחבט בראשו. התובע פונה לחדר המיון בבית החולים לניאדו בנתניה ואושפז למשך שלושה ימים. הרכב היה מבוטח ע"י כלל חברה לביטוח בע"מ (להלן: "הנתבעת").

בהחלטתי מיום 27.09.16 הצעתי לצדדים הצעה, שלא התגבשה לכלל הסכם והתיק הועבר להוכחות. בהחלטתי מיום 14.02.17 הצעתי לצדדים הליכה לגישור, אך גם הצעתי זו לא צלחה. משלא השכילו הצדדים להגיע להסדר בינם לבין עצמם או באמצעות מגשר וגם היו לא מוכנים להסמך את בית המשפט להכריע בסכסוך על דרך הפרשה, לא היה מנוס מלהכריע בתיק זה לפי העיקרון של "ייקוב הדין את ההר" (מסכת סנהדרין דף ו' עמ' ב').
אין מחלוקת בעניין החבות. הצדדים חלוקים בעניין גובה הנכות ושיעור הנזק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין
ת"א 40403-12-14 נ. (קטין) ואח' נ' נערי ואח'

טענות הצדדים

לטענת ב"כ התובע המלומד מאז קרות התאונה התובע סובל מפזילה בעינו, מתקשה במיקוד ראייתו, סובל מכאבי ראש, חרדות וקשיים חברתיים ורגשיים. עקב התאונה נפגעה התפתחות האישית של התובע הוא הושאר שנתיים בגן ונזקק בצורה קבועה לעזרת הוריו, בגלל חרדות קשיי הסתגלות ופזילה.

בית המשפט מינה שלושה רופאים מומחים לבדיקת התובע ולקביעת נכוניותו: בתחום הנזירולוגיה, בתחום העיניים ובתחום הפסיכיאטרי. בתחום הנזירולוגי נבדק התובע ע"י ד"ר היימן שקבע נכות זמנית בשיעור 10% למשך שישה חודשים מיום התאונה. בתחום העיניים נבדק התובע ע"י פרופ' שניר שקבע לתובע נכות צמיתה בשיעור 5% בגין פזילה. בתחום הפסיכיאטרי נבדק התובע ע"י פרפ' אלכסנדרוביץ' שקבע לתובע נכות צמיתה בשיעור 10% עקב הפרעה התפתחותית בשל זעזוע מוח שהחמירה את מצבו של התובע בפן הלימודי והרגשי. ב"כ התובע מציין שעל אף שלתובע קרתה תאונה נוספת ביום 10.11.08 לאחר המקרה הנדון (להלן: "התאונה הנוספת"), אין לקחת אותה כלל בחשבון. לתאונה הנוספת לא היתה השלכה רפואית על מצבו. לטענת ב"כ התובע לפי עדותו של פרופ' אלכסנדרוביץ' אין שום אזכור כי הקשיים שמתוארים אחרי התאונה הנוספת השפיעו על מצבו של התובע וכי לא הייתה כנראה כל השפעה משמעותית, והקשיים נוצרו בגלל התאונה הראשונה בלבד. לטענת ב"כ התובע נכותו הצמיתה של התובע הינה בשיעור משוקלל של 14.5% המצדיקה פיצוי של מאות אלפי שקלים, לפי המפורט בסיכומיו.

לטענת ב"כ הנתבעת המלומד, ב"כ התובעים הפריז כשייחס את כל בעיותיו של התובע לתאונה נשוא תיק זה. התובע נולד כפג בשל סכרת לא מטופלת מצד האם ומצוקה עוברית. תוך זמן לא רב נתגלו אצלו סימנים של פיגור התפתחותיים והתובע אף אובחן כלוקה באנמיה. יתירה מזו כשנפגע התובע בתאונה הנדונה ופונה למיון הוא היה בהכרח מלאה והבדיקה הנזירולוגית הייתה תקינה לגמרי.

ביום 10.11.08 בהיותו בן 6.5 התובע היה מעורב בתאונת דרכים נוספת ונפגע בראשו, בצווארו והחל להתלונן על כאבי ראש, תלונות שבעולה מן החומר הרפואי לא היו קודם. ד"ר היימן שמונה כמומחה בתחום הנזירולוגי קבע בחוות דעתו כי מדובר בחבלת ראש קלה, ואין נכות צמיתה בגין חבלה זו וקבע רק נכות זמנית לשישה חודשים בשיעור של 10%. פרופ' אלכסנדרוביץ' שמונה כמומחה בתחום הפסיכיאטרי העמיד את נכות התובע על 10%. אך גם קבע כי לתובע נכות בשיעור 20% שאינה קשורה לתאונה, הן בתחום המוטורי והן בתחום הלימודי והאמוציונלי. פרופ' שניר, מומחה בתחום העיניים, קבע בחוות דעתו כי התובע לוקה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין
ת"א 40403-12-14 נ. (קטין) ואח' נ' נערי ואח'

בפזילה מלידה, ובגיליון מרפאת העיניים, מבית החולים העמק מצוין פזילה מלידה מתחלפת כלפי חוץ, והעמיד את נכותו של התובע על 5%. כך שבסופו של דבר המדובר בנכות רפואית משוקללת של 10% שמצדיקה הענקת פיצוי כולל של כ- 70,000 ₪ לכל היותר, כמפורט בסיכומי ההגנה.

דיון והכרעה

משאין מחלוקת בין הצדדים בדבר חבות הנתבעת לפיצוי על פי החוק בגין התאונה, אעבור לדון עתה בשאלת הנכות והנזק.

הנכות הרפואית והתפקודית

לצורך בדיקת מצבו הרפואי של התובע בעקבות התאונה, בית המשפט מינה את המומחים שצויינו לעיל, כל אחד בתחומו. פרופ' אלכסנדרוביץ' ופרופ' שניר נחקרו הן ע"י התביעה והן ע"י ההגנה, ד"ר אלי היימן לא נחקר. מומחה עיניים פרופ' שניר אמר בעדותו (פרוטוקול מיום 15.01.18, שורות 14-32 עמ' 21, עמ' 22 שורות 1-3, עמ' 25 שורות 2-10):

- ש. "אתה כותב בסע' 5 לפרק מסקנות הפזילה הופיעה במהלך חיי הנבדק ללא קשר לתאונה?"
ת. מצד אחד הופיעה פזילה במרוצת השנים.
ש. במקרה שלנו?
ת. יש לי ספק של אפילו אחוז אחד לכן הבעתי בהתלבטותי שיכול להיות שבעקבות התאונה כן הופיעה בתחילה פזילה קטנה שלא שמו לב, ולאט לאט עם הזמן הפזילה גדלה. ואז פנו לרופא שהפנה ביה"ח.
ש. לפני התאונה יש מסמכים אתה מצרף ומנתח שלפני התאונה הייתה פזילה מולדת?
ת. לא כתוב כזה דבר. לא כתוב שלפני התאונה הייתה פזילה.
ש. כתוב בתיאור הפרק הקליני בביה"ח הצרפתי מצוין שהפזילה מלידה?
ת. לא מציין שלפני התאונה הייתה פזילה. ולא מצוין בלניאדו שהייתה לו פזילה מולדת.
ש. מתייחס למה שאתה כותב בעמוד האחרון לחווה"ד, סע' 6 בדף האחרון דיון ומסקנות, "הנבדק זקוק באופן קבוע לבדיקת רופא עיניים מומחה לפזילות" הסבר באיזה תדירות?
ת. פעם בחצי שנה. התמחות של רופאת עיניים ילדים, גם בתוך זה ישנם 12 תתי התמחויות, החלק הראשי זה פזילות צריך רופא עיניים ילדים שהתמחותו הראשית פזילות. כפי שצינתי.
ש. במשפט האחרון שלך בחווה"ד אתה כותב שאתה מעניק לו לפי סע' 57 (2) (1) 5% נכות לצמיתות לאור הספק. מהנוסח שאת הנותן ומהסברך, ניתן להבין שבתנאים רגילים זה 10% והספק גרם לך לתת לו 5%?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין
ת"א 40403-12-14 נ. (קטין) ואח' נ' נעריני ואח'

ת. נכון. ואין ספק לגבי ה 5%."

המומחה, פרופ' אלכסנדרוביץ בתחום הפסיכיאטריה קבע נכות צמיתה של 10% בשל החמרה התפתחותית עקב זעזוע מוח.

לטענת ב"כ התובע פרופ' אלכסנדרוביץ החמיר עם התובע בגלל בעיות שפה וחשד סובייקטיבי לא מבוסס על אי שיתוף פעולה. כמו כן יש להוסיף נכות בגין הצלקת בנוסף לנכות בשיעור משוקלל של 14.5% (בגין פגיעה מוחית והתפתחותית 10% ובגין הפזילה בעיניים 5%). לטענת ב"כ הנתבע במידה ותתקבל קביעתו של פרופ' אלכסנדרוביץ, מדובר על נכות בשיעור 9.75% ואולי 5% בלבד.

לאחר שעיינתי ושקלתי את טענות הצדדים, סבורני שלנוכח הקושי של התובע לתפקד באופן תקין ועצמאי ונוכח העובדה כי עבר תאונה בגיל כה קטן, ומשלא מצאתי בחקירות הנגדיות דבר שפגע במהימנותם המקצועית של המומחים והפסיקה לפיה בהעדר סיבות טובות לכך אין מקום שלא לקבל את קביעות מומחה בית המשפט וכן שהנכות הרפואית משקפת נאמנה את הנכות התפקודית, ומשלא מצאתי טיעונים כבדי משקל לא אחרוג מקביעת המומחים הרפואיים (ראה למשל ע"א 3049/93 גירגיסיאן נ' רמזי ואח' פ"ד נב(3) 792) והנני קובע שנכותו הרפואית של התובע תעמוד בשיעור של 10% והפגיעה בכושר השתכרותו בעקבות התאונה תהייה בשיעור זה.

עם זאת אוסיף שהנני מקבל את טענות התביעה בעניין הצלקת (סעי' 12 לסיכומי התביעה) אך לצלקת אין השפעה תפקודית והיא יכולה לסייע לתביעה רק בחישוב הפיצוי הלא ממוני.

כאב וסבל

הנני מקבל את חישובי התביעה בסעיף 15 לסיכומיה ובנספח א' ומעמיד את הפיצוי הלא ממוני בסך של 38,600 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין
ת"א 40403-12-14 נ. (קטין) ואח' נ' נערני ואח'

פגיעה בכושר ההשתכרות

ב"כ התובע טוען כי יש לחשב הפסדי ההשתכרות מגיל 18 ועד לגיל 67 שכן המדובר בנפגע בן למגזר הערבי. בנוסף יש לפצות את התובע לפי השכר הממוצע במשק נכון ליום הגשת התביעה על סך 9,802 ש"ח ובניכוי מס הכנסה מתקבל סך של 9,115 ש"ח אשר יהווה בסיס שכר לחישוב הפסדים, וכי יש לחשב ההפסדים לפי הוון בשיעור 2%. בנוסף יש לפצות את התובע בהפסדי פנסיה וזכויות סוציאליות בשיעור של 12%.

לטענת ב"כ הנתבעת התובע סבל מבעיות רפואיות רבות, בשמיעה, בראייה בכאבי ראש, ועוד בעיות רבות ללא קשר לתאונה הנדונה ויש להפחית את השלכותיהן של בעיות אלו לכושר ההשתכרות העתידי. לטענת ב"כ הנתבעת נתוניו של התובע המולדים מראים כי אפילו לשכר המינימום לא יוכל להגיע ולפיכך מוצע לערוך את החישוב ע"פ 314 משכר המינימום. לטענת ב"כ הנתבעת חישוב הפסדיו העתידיים ע"פ שכר המינימום ונכותו הרפואית מהגיעו לגיל 18 ועד הגיעו לגיל הפנסיה תעמוד על סך 51,000 ש"ח ותוספת פנסיה על סכומים אלה על סך 6,000 ש"ח.

אינני מקבל את טענת התביעה ולפיה לפי הפסיקה התובע זכאי לפיצוי לפי השכר הממוצע במשק. טענות ההגנה בעניין הרקע ועברו של התובע המשפיעים על יכולת ההשתכרות בדין יסודם.

עם זאת, מודע אני ל"כתם האסטיגמטי" שבקביעת אחוז נמוך מהשכר הממוצע במשק כבסיס לפיצוי וכיצד יכולה להתפרש קביעה מסוג זה (ולעניות דעתי הימנעות מפסיקה עם סטיגמות הגורמת להנצחת פערים חברתיים - שהיא תופעה שלילית במדינת ישראל ומדיניות שיפוטית ראויה צריכה להילחם בה - היתה התכלית הנסתרת שבהלכת אבו חנה).

בנסיבות שכאלו, כשמצד אחד ברור לי כשמש שקביעת בסיס השכר לפי השכר הממוצע במשק לצורך חישוב הפיצוי בגין הפגיעה בכושר ההשתכרות חוטא למטרת דיני הנזיקין שהיא החזרת המצב לקדמותו וכשמצד שני הטלת כתם סטיגמטי נוגד מדיניות שיפוטית ראויה כאמור לעיל, סבורני כי יש לקבוע את כושר ההשתכרות של התובע כשכר החציוני במשק, כפי שמפורסם על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

קביעת בסיס של שכר חציוני (שמסקף רמת שכר אשר מחצית מהעובדים במשק משתכרים יותר ממנה ומחציתם פחות ממנה) איננו מטיל כתם סטיגמטי על התובע בגין מוצאו, מקום מגוריו או הרקע מהיכן בא, אלא מעמיד אותו בדיוק במרכז הסקאלה של השכירים במדינת ישראל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין
ת"א 40403-12-14 נ. (קטין) ואח' נ' נערי ואח'

לאור האמור לעיל, אני קובע כי שכרו של התובע יחושב על פי השכר החציוני כשזה מעוגל ומשוערך להיום, היינו, 6,500 ₪. (והשווה למה שקבעתי בתא (ת"א) 23489-01-1 ש. צ נ' ביטוח ישיר חברה לביטוח בע"מ (24.10.015)).

לעניין שלושת השנים שבדרך כלל אזרחי ישראל משרתים בשירות הצבאי או שירות לאומי בטרם נכנסים לשוק העבודה, דעתי היא שאין לגזור גזירה מיוחדת לתובע אך מהסיבה שמדובר בקטין השייך למגזר הערבי.

לטעמי בחלוף השנים מיום מתן פסק הדין בע"א 3542/08 **מנורה חברה ביטוח בע"מ נ' עזבון המנוח עיסא מוחמד ז"ל** (להלן: "**עניין עיסא**"), "הנחת העבודה" שבני המגזר הערבי אינם מתגייסים לצה"ל ואף אינם תורמים את חלקם במסגרת השירות הלאומי - האזרחי, איננה קבילה עוד כדבר מובן מאליה.

יפים לעניין זה מה שנאמר ע"י כב' השופט רובינשטיין בעניין עיסא:

"...שמנהגו זה ראוי, במבט לעתיד, לעיון מחודש, וכן לשאלות של דיפרנציאציה על פי התפתחויות חברתיות אף בקרב המיעוטים עצמם. בסופו של יום, השאיפה צריכה להיות להחיל עקרונות שוויון שנקבעו בפרשות אבו חנא ופינץ שאיזכר חברי, במניפה רחבה ככל האפשר..."

בעשור האחרון קרתה מהפיכה של ממש בפתיחת מסלולי השירות הלאומי אזרחי לכלל אזרחי המדינה כשבני ובנות המגזר הערבי מתגייסים באלפיהם לשירות זה (גם בתוך הכפרים בסיוע לבתי הספר, מרפאות ומוסדות ציבור הערבים). שוב לא ניתן יהיה להסתפק בהצבת העובדה כי הנפגע משתייך למגזר הערבי, הא ותו לא. הטענה בדבר הימנעותו האוטומטית של הנפגע מלהצטרף למגמה ההולכת וגוברת של כלל אזרחי מדינת ישראל לתרום את חלקם בכל דרך שהיא על מנת לשאת בנטל בצורה שווה, לא תישמע בלא שתהיה מגובה בראיות שיש עמן ממש.

בעניין עיסא הסתמך כב' השופט ברלינר במחוזי חיפה והמשיבים בערעור ב"ידיעה שיפוטית" על אי התגייסותם של בני המיעוט הערבי בגיל 18 לשירות צבאי או אזרחי. דא עקא לפני עשור רק כ- 250 בני נוער בגיל זה התגייסו כאמור. כיום המדובר בכמעט פי 20 מהמספר הנ"ל של בני מיעוטים המתגייסים לשירות צבאי או לאומי וה"ידיעה השיפוטית" צריכה לפעול בכיוון הפוך.

יתירה מזו ההסתפקות בהעלאת אותה טענה סתמית כי הנפגע משתייך למגזר מסוים, היא שעלולה להנציח את הסטיגמה כי מגזר שלם אינו תורם את חלקו בנשיאה בנטל בגיל שלאחר סיום לימודי התיכון תוך פגיעה קשה באלו שכן מוכנים לתרום ולהתנדב. יתרה מכך, קבלת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין
ת"א 40403-12-14 נ. (קטין) ואח' נ' נערי ואח'

אותה טענה סתמית על ידי בית המשפט בלא לרדת לעומקם של דברים עלולה להפוך את ההימנעות מהנשיאה בנטל גם לכדאית מבחינה כלכלית ונמצא החוטא יוצא נשכר, דבר שהוא נוגד את תקנת הציבור וחותר תחת אושיות היסוד והערכים של השתלבות האוכלוסיה הערבית בכל תחומי החיים ושל שוויון לכלל אזרחי המדינה (וראה את דברי **Marcus Tullius Cicero** ב"על המדינה", ס'1, 32,49).

כאמור החברה הישראלית לא שקטה על שמריה משך התקופה שמיום מתן פס"ד הנ"ל ועד להיום, ומשמגמה זו מוצאת לעצמה יותר ויותר ביטוי בקשת המגזרים, ומקומו של המגזר הערבי לא נפקד ממנו, סבורני כי היה על ב"כ התובע לסמוך את טיעונו על ראיות הסתברותיות שיש עמן ממש, ולא היה עליו להסתפק בהצגת עובדת היות התובע משתייך למגזר הערבי, הא ותו לאו.

לאור כל האמור אני קובע כי שיעור הפיצוי בגין ראש נזק זה יחושב לפי מכפלת השכר החציוני במשק, והפגיעה בכושר ההשתכרות בשיעור של 10%, החל מגיל 21 ועד לגיל 67, גיל הפרישה לפנסיה, בחישוב אקטוארי מלא ובתוספת הפסדי פנסיה ותנאים סוציאליים. לעניין אחוז ההיוון הנני מקבל את הטענה בקשר ל 2% היוון (וראו עמדת הידועה במאמרי "אחרי 40 שנות מדבר פסיקתי" יש לחשב מסלול מחדש" שימוש במקדמי היוון אנכרוניסטים בתביעות נזיקין כפגיעה קשה בניזוקים" (פורסם בנבו, 2016), וכן פסק דינה שלפני מספר שבועות של כב' השופטת טולקובסקי תיק 53580-05-12 פלוני (קטין) ואח' נ' שירותי בריאות כללית).

הנתבעת תפצה את התובע בגין ראש נזק זה בסך מעוגל של 250,000 ש"ח, לפי חישוב המבוסס על 46 שנים X 12 חודשים לפי היוון 2%. סכום זה כולל פיצוי בגין ההפסדים הסוציאליים ופנסיה שעתידים להיגרם לתובע (ראו ת.א. 7470/05 מ.ט. ואח' נ' המגן בע"מ ואח', (14.11.11), ות.א. 621/06 יונס ואח' נ' ביטוח ישיר בע"מ ואח' (26.5.11)).

הפסדי השתכרות לתובעים 2 ו-3

ב"כ התובע טוען (סעיף 18 לסיכומי התביעה) כי נוכח העזרה שהתובע נדרש מאז התאונה מאביו נגרמו לאב הפסדי השתכרות, ומבקש פיצוי על כך בסך גלובלי של 50,000 ש"ח. לטענת ב"כ הנתבעת (בסעיף 37 לסיכומי ההגנה), הפסדי ההשתכרות של התובעים 2 ו-3 לא הוכחו ואין מקום לפצות בגינם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין
ת"א 40403-12-14 נ. (קטין) ואח' נ' נערי ואח'

לדידי העזרה שקיבל התובע מהוריו, חורג מסיוע שמקובל בין בני משפחה, ומשכך מצדיקה הענקת פיצוי, אך לא את הסכום אותה דורשת התביעה ולא בפרק זה - שלא הוכח כדבעי - אלא בפרק "עזרה לזולת" ולכן הנני דוחה את הדרישה

עזרת צד ג' לעבר ולעתיד

לטענת ב"כ התובע, נוכח תפקודו הלקוי של התובע מאז התאונה, ובעיית השתלבותו בחברה גם בעתיד, מן הראוי לפצותו בגין עזרת צד ג' בסך גלובלי של 200,000 ש"ח (סעיף 19 לסיכומי התביעה). ב"כ הנתבעת מודה כי התובע זקוק לעזרה ואולם יש לזכור כי כל פעוט זקוק לעזרת הוריו, ומציע פיצוי גלובלי בסך 5,000 ש"ח (סעיף 39 לסיכומי ההגנה). באשר לעתיד ב"כ הנתבעת לא מציע פיצוי כלשהו.

לפי הפסיקה (ע"א 151/84 **שאדיה חורי נ' בית החולים "המשפחה הקדושה"**, מב (1) 779) עזרת בני משפחה מעבר למקובל (וזהו תיק בו אני מאמין שהעזרה חרגה וחורגת מהמקובל בין בני משפחה) מצדיקה הענקת פיצוי בגין ראש נזק זה, עם זאת הדרישה של התביעה מוגזמת. אי לכך, הנני קובע כי בגין ראש נזק זה יש מקום לפיצוי התובע, בסכום גלובלי הוגן וסביר לעבר ולעתיד בסך 40,000 ש"ח.

הוצאות רפואיות, שיעורים פרטיים ונסיעות לעבר ולעתיד

ב"כ התובע טוען כי התובע החל בקבלת טיפולים פסיכולוגיים אצל הפסיכולוג סמיר זרייק. עם הפסיכולוג קויימו תחילה 12 פגישות ולאחר מכן קויימו עוד 9 פגישות נוספות. במהלך 2016 קויימו 13 פגישות. ב"כ התובע טוען כי המומחה פרופ' אלכסנדרוביץ המליץ על המשך קבלת הטיפול בתדירות של אחת לשבוע לילד ואחת לחודש להורים בעלות משוערת של עד 12,000 ש"ח. עלות הטיפולים הסתכמה ב 9,800 ש"ח ולטענת ב"כ התובע העלות הכוללת מסתכמת ב- 15,425 ש"ח. לטענת ב"כ הנתבעת ובהתאם לקביעתו של פרופ' אלכסנדרוביץ טיפולים אלה יכולים להינתן גם במסגרת קופת חולים, ולכן על התובע לפנות לטיפול במסגרת קופת החולים, ומוצע פיצוי גלובלי על סך 5,000 ש"ח.

בנוסף מציין ב"כ התובע, שבחוות דעתו של פרופ' שניר המומחה לעיניים נקבע כי התובע ידרש לבדיקות רופא עיניים לפזילות באופן קבע אחת לחצי שנה. משכך ראוי לפצות את התובע בסך של 80,000 ש"ח המבוסס על 500 ש"ח לבדיקה. לטענת ב"כ הנתבעת אין מקום לפיצוי בגין ראש נזק זה שכן לתובע אין כל נכות נוספת בעקבות התאונה, ונוכח העובדה שטיפוליו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין
ת"א 40403-12-14 נ. (קטין) ואח' נ' נערי ואח'

הרפואיים בעבר ממילא ניתנו לו במסגרת סל הבריאות. לטענת ב"כ הנתבעת בגין ההשתתפויות העצמיות לעבר, מוצע פיצוי גלובלי בסך 1,500 ש"ח.

בנוסף ב"כ התובע טוען כי לאחר התאונה נשכרו מורים פרטיים, בפעם הראשונה ע"י סייעת למחנכת בעלות של 1,500 ש"ח לחודש ובעלות הכוללת בסך 9,000 ש"ח, ובפעם השנייה קיבל התובע שיעורים פרטיים ע"י סטודנט בעלות חודשית של 1,800 ש"ח ובסך כולל של 7,200 ש"ח. ב"כ התובע טוען כי יש לפצות את התובע בסך הכולל של השיעורים לעבר ולעתיד בסכום כולל של 66,200 ש"ח. לטענת ב"כ הנתבעת אין לפצות את התובע בגין ראש נזק זה. לתובע נותרה שנה בלבד עד תום לימודיו (כיום בן 17) ואין לתובע צורך במורים פרטיים.

הלכה פסוקה היא שבכל הקשור לראש נזק זה, לעבר, עסקינן בנזק מיוחד שיש להוכיח שנגרם בפועל (ראו ע"א 524/74 אסבסטוס נ' פזגז פ"ד ל(3) 281,285; ע"א 355/80 אנסימוב בע"מ נ' מלון טירת בת שבע פ"ד לה(2) 800,809), ואולם לעיתים די באפשרות להעריך את שיעור הנזק מתוך העדויות כדי שאפשר יהיה להעניק פיצוי גלובלי (ראו קציר, פיצויים בשל נזק גוף עמ' 587 - 590).

לדידי לאחר שעברתי בעיון על המסמכים שהוגשו לתיק בית המשפט, סבורני כי יש מקום לפיצוי התובעים בסכום גלובלי על טיפולים ונסיעות שלא כלולות ב"סל הבריאות" לרבות בתחום הנפשי ושיעורים פרטיים בסך גלובלי של 35,000 ש"ח עבור ראש נזק זה, לרבות "הוצאות מוגברות" במוניות בעבר ובעתיד שנדרשו משום מה בפרק נפרד.

סוף דבר

התביעה מתקבלת והנתבעת תשלם לתובעים את הסכומים דלעיל בצירוף הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בשיעור 15.4%.

המזכירות תמציא פסק דין זה לצדדים בדואר רשום

ניתן היום, ט"ז ניסן תשע"ח, 01 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין
ת"א 40403-12-14 נ. (קטין) ואח' נ' נערני ואח'

מנחם (מריו) קליין, שופט בכיר